

Från deltid till permanent boende. Mot en trend.

April 1994 köpte vi fastigheten Hån 12:1, som fick namnskylden ÅSLUNDA - längs Östmovägen från Betty Åslund (Hilma Wallström uppträdde som fullmakt för hennes mor Betty), efter tjugo år har vi nu sålt vårt fritidshuset till Karin och Leon van Mierlo.

Min fru Helén och jag, våra barn och barnbarn, har haft underbara semestrar i Vemhån och oförglömliga träffar med så många snälla Härjedalingar båda vinter och sommartid. Helén har på senare tid blivit allvarligt sjuk och kan inte längre resa eller gå någonstans, så helt frivilligt har vi inte genomfört försäljningen, tyvärr inte. Att Karin, Leon och deras tvilling Teun och Ben ska bo permanent i ÅSLUNDA ger oss en bra känsla och mildrar smärtan om att behöva ta adjö till vårt smultronställe. Javisst, bygga om huset är nödvändigt, men Leons erfarenhet och kännedom om allt som har med bygga att göra - och Vemhus Bygg i närheten - är en försäkring för ett bra resultat.

Vi upplevde under alla tjugo år i Härjedalen att man aldrig är för gammal för att lära sig någonting. Det var inte bara språket - den mesta svenskan lärde vi oss i Härjedalen, Härjedalsk-svenska säger svenska fröken i Holland - men framförallt lärde vi oss vad skillnaden är mellan tänka och göra och leva livet på Härjedalskt sätt.

- Att vi inte skulle tro att vi var någonting.
- Att det tar någon tid innan man inte längre heter "Holländare" utan Helén och Herman.
- Att man verkligen kan koppla av i en ren natur och en fantastisk vildmark och landskap.
- Att bevara lugnet och ha tålamod även efter många lovande samtal som slutar med "kanske".

På vår altan var det överväldigande att upptäcka att man verkligen hörde- ingenting! Ja en hackspett eller en ekorre, eller susande gran och talltoppar, men ingen trafik eller flygplan. Det skulle fan vara förbjudet att producerar vita strimmor på himlen, för vi ville inte se dem. 08:or kan sjunga vad de vill men för oss var det alltid och ska det alltid vara, Härjedalen i vårt hjärta.

Vi är mycket tacksam för alla hjälp, vänskap, hjärtliga träffar, rådgivning och intresset vi upplevde i Vemhån hos er alla. Ingen nämnd ingen glömd! Det var verkligen värmande. Ingen känner livets hemliga och krångliga vägar men ändå säger vi, "vi ses"!

Helén och Herman Broek, maj 2014.

